

[Juul-Madsen.]

af en meget bedredende skolelærer, der dog afslørede et fuldstændigt ukendskab til den lovgivning, vi i dag behandler, men ikke desto mindre følte sig kompetent til at dadle folketinget, og jeg forstod i særlig grad den socialistiske side af folketinget, fordi man ikke konsekvent inddrog hele værdistigningen til beskatning, når salg var foregået.

Når jeg nævner denne meget letkøbte og tyndbenede artikel, som der ellers ingen grund var til at tage til indtægt for noget som helst, er det, fordi det jo er en ret almindelig opfattelse, at sådan kan tingene anskues. Nu ved jeg godt, at sådan ser den højtærede finansminister ikke på dem, og han kan måske hjælpe mig med at forklare, at sådan forholder det sig ikke. De samfundsskabte værdier er ikke lig med differencen mellem en købesum for år tilbage og en salgssum f. eks. i skatteåret 1972 eller skatteåret 1973. For det første kan ejeren eller hans investorer ikke gøre for, at vi i det sidste tiår har haft en forrygende inflation. For det andet har det ikke noget med samfundsskabte værdier at gøre, at en virksomhed bliver mere værd på grund af en families arbejdsindsats og dygtighed, dens afsavn og dens opsparing. For det tredje ville det for alle grene af vort erhvervsliv — og disse lovforslag omhandler jo ikke kun landbruget, som man kunne tyde hr. Hans Lunds tale, men alle former for fast ejendom og alle grene af dansk erhvervsliv — være direkte katastrofalt, om man nåede så langt frem, at kapitalvindingsskatten blev beskattet så kraftigt, at genanskaffelsesprincippet ikke længere kunne bevares. I så fald ville man hindre den ønskede strukturelle forbedring i vort erhvervsliv, stavnsbinde erhvervslivet, gøre det vanskeligt eller umuligt at flytte en virksomhed fra et tæt bebygget område til f. eks. et arbejdsløshedsområde. Jeg giver ikke så mange af de berømte fem flade øre for det ærede medlem hr. Hans Lunds udsagn om, at det måske kan ordnes på en anden måde.

I dag er der færre og færre, der overhovedet orker at fortsætte i det, man i gamle dage kaldte fars fodspor, og jeg spørger: er det, når det kommer til stykket, i samfundets interesse, og er det overhovedet i den brede befolknings interesse, at en sådan udvikling yderligere forceres? Og jeg spørger:

hvad med den kapitalkoncentration, der omtales? Er det ikke sådan, at jo hårdere man beskatter de objekter, jeg her taler om, des sværere bliver det for den noksom berømte lille mand, som i dette spil bliver sorteper, at etablere sig i konkurrence med de egentlige velhavere her i landet, med aktieselskaber, danske som udenlandske, som både har råd og kræfter til at overtage de virksomheder, der udbydes til salg?

Derfor bliver min konklusion, at beskatning af fast ejendom og beskatning af kapitalværdier er et kompliceret og uhyre ømtåligt lovgivningsområde, og at en alt for firkantet lovgivning på dette felt simpelt hen kan gøre ubodelig skade.

Nu vel, regeringen vil altså forhøje skattesatsen for personer med særlig indkomst fra 40 til 50 pct. Min kommentar hertil er, at vi for kort tid siden ved en lovgivning, der først for nylig er trådt i kraft, har forhøjet disse skattesatser fra 30 til 40 pct. Må jeg spørge: er det nu klogt endsiges rimeligt så kort tid efter at foretage en ny forhøjelse og derved indføre en yderligere, meget kraftig beskatning af kapitaltilførslen til erhvervslivet, den kapitaltilførsel, der i forvejen er vanskeliggjort? Vi ved, at et af vor økonomisters store problemer er, at opsparingen er for lille. Man tør nok sige, at når pengeforringelse og skat gør det så lidet attraktivt for en virksomhed, han er ansat i, at han ikke gør det, bliver resultatet, at man i stedet for at sprede kapitalen på de mange hænder samler den, idet det igen bliver gjort vanskeligt for de mange at være med i opsparingen.

Dernæst et par ord om skærpelsen af beskatningen ved salg af fast ejendom, der jo er noget andet end realisering af værdipapirer, som giver en kapitalgevinst. Om skærpelsen af beskatningen ved salg af fast ejendom, hvor man for landbrugsejendommenes vedkommende sætter tillægget ned fra 40 pct. i forbindelse med den 13. alm. vurdering eller en senere anskaffelsessum til 20 pct. og for andre ejendomme går ned fra 30 til 20 pct., og hvor man halverer engangstillægget fra 40.000 til 20.000 kr., hvorved man navnlig rammer salget af de mindre ejendomme, vil jeg gerne sige, at det er en meget kraftig skærpelse, som yderligere vil skabe problemer i forbindelse med, at brand-